

родотъ, като описва погребението на богатигѣ отъ тѣхъ; той разказва именно, че послѣ изгарѣнието и погребванието на трупа, насипватъ хълмъ, *χωμα χεαντες* (Кн. 5, глава 8).

Въ деветъ часа вечерята ний пристигнахме въ Татаръ-Пазарджикъ съ силния рахванъ на нашитѣ добри конѣ, който прави честь на маджарската кръвъ, тъй като конѣтѣ бѣгаха отъ четире часа сутренята, като почиваха само два часа по пладня. Ний намѣрихме твърдѣ удобно помѣщение въ съвършено новия голѣмъ хотелъ, който билъ построенъ отъ православната църква на брѣга на Марица. Отъ балкона надъ рѣката на мѣсечината се виждалъ потока на рѣката, която широко се разливала по плиткото каменисто корито.

Тука, именно, на брѣга на Марица, Hebrus въ старо врѣме, билъ убитъ отъ раздразненитѣ тракийски жени злополучния Орфей, и рѣката поднесла обезобразенитѣ останки на неговото мрямороподобно тѣло. И до като съзерцавахъ сребриститѣ освѣтления на луната въ тъмнѣющата вода, азъ си напомнихъ нѣколко стиха отъ Виргилия и Овидия, а на помощъ на мояга невѣрна паметъ азъ имахъ на-рѣжки книгата на Леже и Кейе.

Spretæ ciconum quo munere matres,
Inter sacra deum nocturnique orgia Bacchi,
Disserptum latos juvenem sparsere per agros.
Tum quoque, marmorea caput a cervice revolsum
Gurgite quum medio portans Oegrius Hebrus
Volveret, Eurydicen vox ibsa et frigida lingua
Ah! miseram Eurydicen anima fugiente, vocabat;
Eurydicen totoreferabant flumine ripae.—Géorgiques, IV v. 520-527.

Caput, Hebre, lyramque
Excipis et, mirum, medio dum labitur amne,
Flebile nescio quid queritur lyra flebile lingua
Murmurat exanimis; respondent flebile ripae.

Ovide, Metam., XI v. 50, 53.

А родопскитѣ върхове, зеленикавия обликъ на които азъ виждахъ, — тогава стенади: